

בש"פ 4531/17 - מדינת ישראל נגד ניר בנימין, שמעון טובול

בבית המשפט העליון

בש"פ 4531/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. ניר בנימין
2. שמעון טובול

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד בסיון התשע"ז (8.6.17)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולמבוס

בשם המשיבים: עו"ד אשר אוחיון

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בעניינם בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיבים (שתוקן בשלב מסוים) מייחס למשיבים ביצוע עבירות מרמה, סחיטת עדים, הלבנת הון והדחת עד; והכל במסגרת פעילותם על מנת להונות ולקבל במרמה סחורה מחקלאים מבלי לשלם עבורה,

עמוד 1

למכור אותה ולהסתיר את מרבית תמורתה ומקורה; וכן על מנת להונות נותני שירותי מטבע.

3. בשלב מסוים, בסוף שנת 2015, הורה בית המשפט המחוזי על שחרורם של המשיבים למעצר בפקוח אלקטרוני. בהמשך, הוקלו תנאי המעצר בפקוח אלקטרוני בהחלטות שניתנו במסגרת בקשות שהגישו המשיבים לעיון חוזר.

4. ביום 30.1.2017 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרם של המשיבים, זאת לאחר שהפרו בהזדמנויות שונות ורבות את תנאי השחרור שלהם, ואף הטרידו את אחד מעדי התביעה.

5. ביום 14.5.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים.

6. בדיון לפני ביקש בא כוחם של המשיבים להפריד את האישומים באופן שבית המשפט קמא יכריע תחילה באישום הראשון, בקשה שהוצעה על ידו גם בעבר והתקבלה על ידי הערכאה הדיונית, הגם שבכפוף להסכמת המאשימה. כמו כן הלין על כך שהמבקשת לא טרחה להשיב בצורה עניינית לבקשה זו שכבר הועלתה כאמור בעבר. בנוסף הוצע שהמשיבים ישוחררו למעצר בית מלא, באותם תנאים בו היו נתונים עד שבית המשפט החליט לעוצרם עד תום ההליכים.

7. באת כוח המבקשת הסבירה כי הפרקליט המטפל בתיק בבית המשפט קמא דחה את ההצעה שאותה העלה בא כוח המשיבים מטעמי יעילות דיונית, בין היתר בשל כך שחלק מן העדים באישומים השונים משותפים וכן מאחר שהחקירה בפרשה דן התנהלה במסגרת תיק אחד.

באשר לבקשה שלפני; נטען כי די בהפרות המשיבים את תנאי השחרור כדי להצדיק קבלת הבקשה, זאת לצד חשש מובנה לשיבוש הליכי משפט ולהדחת עדים.

8. באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי; באת כוח המבקשת אישרה כי התיק העיקרי אינו מתנהל בקצב מואץ ולמרות שנקבעו מועדי הוכחות נוספים לא מעטים, הביעה הסכמה לקביעת מועדים נוספים - ככל שהדבר יהיה מקובל על בא כוח המשיבים ועל הערכאה הדיונית - ואף על קיומם במהלך פגרת בתי המשפט.

9. בא כוח המשיבים טען כי ההפרות של תנאי השחרור מצד שולחיו לא היו חמורות ונבעו מהעובדה שעל פי תנאי השחרור התאפשר להם לעבוד. באשר לטענה על הטרדת אחד מעדי התביעה; נטען כי הוא לא הוטרד בעניין מושא התיק דן.

10. הגם שהוקדש זמן לא מבוטל במסגרת דיון זה להצעתו החוזרת של בא כוח המשיבים להפרדת הדיון בשני האישומים, אין זה המקום לשוב ולהעלות הצעה זו ואין בה - כשלעצמה - כדי להטות את הכף בעניין מושא הבקשה שלפני.

11. לטעמי, די בכך שהמשיבים מעלו באמון שניתן בהם על ידי בית המשפט המחוזי, כדי להצדיק הותרתם במעצר

מאחורי סורג ובריח בתקופת ההארכה המבוקשת או עד לסיום משפטם, לפי המוקדם בין המועדים. כידוע, נאשם שמעל באמון שניתן בו על ידי בית המשפט, לא יהיה מקום, ככלל, לשחררו ממעצר פעם נוספת (ראו: פ"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 385 (2000)). אמנם כמו לכלל גם לכלל זה יש חריגים, אך איני סבור כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים.

12. הבקשה מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ז (8.6.2017).

ש ו פ ט
